

Prvá púť: "Aké krásne oči, sťa slnká!"

Sv. Josemaría hovoril:
Spomínam si ako som v roku
1935 išiel navštíviť svätyňu
Našej Panej Sonsoles

10.05.2013

**Spomínam si ako som v roku 1935
išiel navštíviť svätyňu Našej Panej
Sonsoles. Nebola to púť v pravom
slova zmysle, nič hlučné alebo
pompézne, boli sme len traja.
Vážim si a ctím si verejné prejavy**

pobožnosti, ale musím sa priznať, že obľubujem viac obetovať Márii s rovnakou láskou, s rovnakým entuziazmom súkromné návštevy alebo len s malou skupinkou ľudí. Jednoducho niečo intímnejšie. Počas spomínanej púte na Sonsoles som sa dozvedel pôvod mena tejto svätyne. Socha bola ukrytá počas vojen medzi kresťanmi a moslimami v Španielsku a po niekoľkých rokoch ju znova objavili pastieri. V príbehu sa uvádza, že keď ju zbadali, vykriekli: "Aké krásne oči, sú sťa slnká!", Son soles v preklade znamenajú slnká v španielčine. (Kristus ide tadiaľto, 139)

V roku 1935 mala pobožnosť k Presvätej Panne dôležitú rolu v životnom pláne, ktorý vytýčil Escrivá členom Opus Dei. Zahrňovala dennú recitáciu ruženca a modlitby Anjel Pána ako aj iné mariánske pobožnosti. Escrivá však cítil potrebu

nejakého špecifického spôsobu žitia pobožnosti k Márii v máji, v mesiaci, v ktorom si ju tradične ctí aj Cirkev. Riešenie tejto otázky bolo vnuknuté Sv. Josemariovi vďaka príhode zo života Opus Dei.

Fernandez Vallespín spomenul Escrivovi, že v lete roku 1933 mu reumatický záchvat ohrozil dokončenie projektu, ktorý bol prerekvizitou pre zaregistrovanie sa do posledného ročníku architektúry. Nedokončenie projektu včas by znamenalo stratu celého akademického roku 1933/1934. Pomodlil sa vtedy k Našej Pani a sľúbil, že ak sa mu podarí vypracovať projekt úspešne, spraví si púť k malej svätyni Sonsoles, ktorá je vzdialená od Madridu len niekoľko hodín na okraji mestečka Avila. Fernandez naozaj úspešne dokončil projekt ešte predtým než vstúpil do Opus Dei, ale nesplnil svoj sľub. Escrivá sa

ponúkol, že s ním pôjde na púť spolu s Barredom ako malá skupinka.

Druhého mája 1935 išli vlakom z Madridu do Avily a nasledovne prešli dva a pol míle k svätyni recitujúc po ceste päť tajomstiev svätého ruženca. Svätyňu bolo už z diaľky vidno na vrchu malého kopca, keď zrazu zmizla na dohľad. Escrivá v tomto incidente našiel podobnosť s duchovným životom: "**Keď stratíme Božie svetlo, schopnosť vidieť veci z nadprirodzeného hľadiska, musíme si spomenúť, že raz v minulosti sme ho mali. Potom by sme mali pokračovať v ceste, bez strachu aj keď kráčame strmou cestou v tme.**"

Pri svätyni sa modlili ďalších päť tajomstiev ruženca a na ceste späť k vlaku, zvyšných päť. Cesta ich viedla poľom dozretej pšenice ozimnej.

Escrivá odtrhol niekoľko hriadeľov a spomenul časť Evanjelia, kde Ježiš

**hovorí svojim učeníkom: "Nevravíte
aj vy: Ešte štyri mesiace a bude
žatva? Ale ja vám hovorím:
Rozhliadnite sa a hľadte na polia,
že sú biele na žatvu!" (Jn 4, 35)
Uvedomil som si, že náš Pán chce
dať rovnakú túžbu do našich srdc
ako mal aj on.**

Rozjímajúc nad touto skúsenosťou
návštevy Sonsoles sa Escrivá
rozhodol že podobná tichá púť, so
spoločnosťou jedného-dvoch
priateľov, bude dobrý spôsob ako si
pre členov Opus Dei ctiť Najsvätejšiu
Pannu v mesiaci máj a pomôcť tak aj
oddanosti ich priateľov k nej.

www.josemariaescriva.info